BIOGRAFIES GUARDONATS 2024

XXXV PREMIS JOSEP MARIA BATISTA I ROCA MEMORIAL ENRIC GARRIGA TRULLOLS

Antoni Arca Soggiu (l'Alguer, Itàlia)

Esther Barnet Josemaria (La Plata, Argentina)

Begotxu Olaizola Elordi (Zarautz, País Basc)

Colla Castellera de Madrid (Madrid, Estat espanyol)

Mireia Domènech Bonet (Berna, Suïssa)

Lectorat de Català a Bucarest, Univ. de B. (Bucarest, Romania)

Carmina Munté Geli (Cranfield, Bedfordshire, Regne Unit)

Anna Navarro i Descals (Califòrnia, Estats Units)

Salvador Pané Vidal (Zúric, Suïssa)

Philip D. Rasico (Nashville, Tennessee, Estats Units)

Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana
Hotel d'Entitats. Providència, 42. 08024 BARCELONA (Països Catalans). Tel.: 932 137 648
E-mail: ipecc@ipecc.cat web: www.ipecc.cat

Deu premiats, catalans i catalanòfils residents a l'exterior dels Països Catalans, han estat distingits amb el XXXV Premi Josep Maria Batista i Roca – Memorial Enric Garriga Trullols, guardó que atorga anualment l'Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana (IPECC) per reconèixer la tasca que duen o han dut a terme els catalanòfils i els catalans de fora per mantenir la presència catalana al món i millorar el coneixement dels Països Catalans i la cultura catalana a l'exterior.

Barcelona, 12 d'abril de 2024

Antoni Arca Soggiu

Resident a l'Alguer, Sardenya

Nascut a l'Alguer, Sardenya, el 6 de maig de 1956

Antoni Arca va néixer a l'Alguer el 6 de maig de 1956. Va cursar els estudis obligatoris i superiors en aquesta mateixa ciutat i s'ha llicenciat tres cops (en Pedagogia, Filologia Italiana i Llengua Espanyola) a la Universitat de Sàsser.

És un italià que ha decidit ser escriptor en català.

Escriu tant per al públic infantil i juvenil com per a l'adult i ho fa en les seves tres llengües: català, sard i italià. A hores d'ara ja ha passat dels quaranta títols publicats com a autor de literatura infantil i juvenil i dels vint com a traductor.

De tot plegat, el que recorda amb més il·lusió són la col·lecció APEUS, les traduccions a l'italià d'obres de Josep Vallverdú, Josep Pla i Miquel Martí i Pol, les traduccions del sard al català d'Antoni Cossu i Franziscu Masala, les traduccions de l'Italià al català de Dacia Maraini i també la col·lecció infantil *Aniütxo* (que vol dir "cavallet").

Novel·lista, poeta i dramaturg, conjumina l'ensenyament amb moltes altres activitats. És professor a la Sàssari de Llengua i Literatura Catalanes (Llengües Estrangeres) i de Literatura Juvenil (Ciències de l'Educació), i també ha estat editor i llibreter. Es consagra a la promoció de la lectura en l'àmbit territorial, és director de l'associació cultural Coilibrì i col·labora com a autor teatral amb les companyies de teatre de Sardenya i Còrsega. Escriu en revistes culturals i diaris de Sardenya.

Escriu generalment literatura infantil i juvenil, amb il·lustracions fetes per ell mateix. La seva obra ha estat traduïda a l'italià i l'espanyol.

Narrativa breu: *Els catalans no dormim mai* (1992) i *Rondalles* (1998).

Novel·la: *La torre de l'esperó* (1996), *Balxa* (1997) i *Buc* (2000).

Poesia: *No tinc temps pel Nobel* (1990), *Isabelleida* (1991), *Onze cançons d'amor i de guerra* (1991), *A E I O U* (1993), *Memòries d'un dia llarguíssim* (1993), *Comiats* (1996) i *Per una història del meu poble i de mi mateix* (1998).

Prosa de no-ficció: *Barceloneta* (1996).

Teatre: *Tres peces de teatre* (1993), *Ramon i Lis* (1994), *Niños, pitzinnos, minyons* (1995), *Culumba Quijinera* (2000), *Golondrina* (2000), *Lo conte de Maria Entaulada* (2000) i *Germans = Frades* (2000).

Lexicografia: *Lèxic militant* (1985).

Algunes obres en llengua italiana.

Traduccions: Tradueix al català de l'italià i del sard. Ha traduït a l'italià Josep Pla i Josep Vallverdú.

Esther Barnet Josemaria

Resident a La Plata, Argentina

Nascuda a Barcelona, Catalunya, l'1 de març de 1966

Esther Barnet Josemaria és filla de Miquel Barnet i Estruch i de Núria Josemaria Trinchant.

Nascuda a Barcelona, Catalunya. Des de fa molts anys viu a l'Argentina, comunitat d'acollida amb la qual està vinculada afectivament i laboralment. Amb una base excel·lent de preparació acadèmica i molts dons i passió per l'educació, ha exercit des de llavors un rol d'educadora, en què ha excel·lit amb l'ensenyament de la seva llengua materna tan estimada, en infinitat de llocs i institucions a l'Argentina. Es destaca en les seves classes per l'espontaneïtat i la creativitat, així com per entaular els millors vincles amb els seus alumnes, als qui desperta l'interès i fa participar en aquests espais d'aprenentatge. Utilitza gran varietat de recursos didàctics que fan tan atractius els seus ensenyaments, incloent-hi no tan sols material valuós sinó anècdotes rellevants, episodis històrics i sempre portant l'actualitat de la seva terra natal, Catalunya, transmetent l'amor per aquestes arrels, la seva cultura i la seva gent.

És professora de Filosofia i Lletres, professora de Català com a Llengua Estrangera, coordinadora de projectes pedagògics i traductora.

El 1993 es llicencia en Filosofia i Lletres per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Divisió de Filosofia i Ciències de l'Educació, especialitat en Filosofia. I el 1996 aconsegueix el postgrau en Recursos Humans per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, amb el seu treball final "Comunicació interna i externa".

Va realitzar aquí diversos cursos de perfeccionament per a professors de català del Con Sud d'Amèrica a càrrec de Servei de Recursos Lingüístics, Direcció General de Política Lingüística del Centre Català de Rosario, Santa Fe, Argentina.

És coordinadora dels cursos de català i professora titular de Català com a Llengua Estrangera del Casal dels Països Catalans de La Plata. També va exercir aquest rol al Casal de Catalunya de Buenos Aires i a l'Associació Catalana de Socors Mutus Montepío de Montserrat, amb alumnes de tots els nivells entre A1 i C2 (nivells comuns de referència per a les llengües del Consell d'Europa). També és professora de Llengua Catalana a la Universitat Nacional de La Plata, en el marc de l'espai que ens ofereix aquesta alta casa d'estudis a través del conveni amb el Casal dels Països Catalans de La Plata.

És responsable examinadora a la província de Buenos Aires, Argentina, dels exàmens oficials de llengua catalana a l'exterior de l'Institut Ramon Llull.

Ha traduït del castellà al català innombrables treballs i textos diversos editats. Col·labora amb el programa infantil "Xocolata i Contes" de la Xarxa de Casals del Con Sud, que porta endavant el Casal Català de Guayaquil.

És membre representant del Con Sud, del Consell de la Catalunya Exterior des de 2021, i participa en diferents equips sobre temàtiques vinculades a interessos i drets d'individus i institucions de la diàspora catalana.

Com a sòcia del Casal de La Plata, va ser durant dos períodes presidenta d'aquesta institució i actualment és membre actiu de la junta directiva.

A més a més del seu desplegament inquiet i proactiu és un clar referent des del lloc que ocupa com a professora de català, conformant i contribuint permanentment a fer visible la Catalunya exterior.

Begotxu Olaizola Elordi

Resident a Zarautz, País Basc

Nascuda a Donostia, País Basc, el 14 de març de 1964

Begotxu Olaizola Elordi és filòloga basca, catalanoparlant i promotora i defensora de la llengua i cultura catalanes a Euskal Herria (i també al País de Gal·les). Ha publicat un mètode per aprendre basc a partir de l'anglès, conjuntament amb el lingüista Alan R. King, *Colloquial Basque* (Routledge, 1993) i també va treballar per a la xarxa d'ikastoles Ikastolen Elkartea (1996-2002) per publicar diversos materials per a l'ensenyament de l'euskera i la literatura basca a l'etapa de secundària.

També ha estat professora d'euskera per a adults en la xarxa d'euskaldunització i alfabetització AEK (1984-88) i regidora d'EH Bildu a Zarautz (2019-2023). Treballa des de fa més de 25 anys a la ikastola d'Orio (Gipuzkoa). Des del 2020 és membre del Gorsedd Cymru, o Consell dels Druides de Gal·les, per la feina que ha fet en suport de les llengües minoritàries o minoritzades (entre elles el català) i la construcció de relacions entre Gal·les i el País Basc i Catalunya. I des del 2023, és membre de l'International Commission of European Citizens (ICEC) – Working together for Democracy and Self-Determination en defensa dels drets nacionals d'Euskal Herria i Catalunya.

Nascuda a Donostia (País Basc) el 1964, el seu primer contacte amb la cultura catalana va tenir lloc l'any 1977 quan la família es va traslladar a València ciutat per la feina del pare. Ja abans del trasllat, els pares van promoure un interès pel nou lloc de residència i, una vegada allà, van fer costat a l'aprenentatge del valencià/català "perquè és el que ens agrada que la gent faci si ve a Euskal Herria". Va intentar envoltar-se de gent que parlava valencià i així va entrar en contacte amb **Acció Cultural del País Valencià (ACPV)** i la seva branca per als joves: **El Raconet**.

El seu primer contacte amb els estudis sobre les llengües es dona en l'adolescència amb els tallers de dialectologia i literatura catalana que organitza **ACPV**, i li costarà decidir-se si estudiar filologia catalana o traslladar-se a Euskal Herria, a casa de la seva àvia, i realitzar els estudis de filologia basca, que és el que finalment va passar.

L'any 1989 es trasllada al País de Gal·les per treballar en el projecte MERCATOR, que té com a objectiu crear una base de dades (abans de la creació d'internet!) sobre les llengües minoritzades de la Unió Europea. Hi prenen part tres institucions: CIEMEN a Catalunya, que se centra a recopilar la legislació existent sobre aquestes llengües en l'àmbit europeu; l'Acadèmia de Frísia, que centra la seva tasca en l'ús i la legislació d'aquestes llengües en l'àmbit de l'educació, i, finalment, la Universitat de Gal·les a Aberystwyth, que recopilarà dades sobre l'ús d'aquestes llengües en els mitjans de comunicació, el cinema, l'art i la literatura. La tasca de Begotxu Olaizola consistirà a recollir aquestes dades pel que fa a Euskal Herria i Catalunya (i, en menor mesura, Galícia, Aragó, Astúries, per manca de coneixement i contactes).

Dos anys després, torna al País Basc i comença a treballar a les ikastoles de Lapuebla de Labarka (Araba) i Armentia Ikastola (Gasteiz), però sempre mantindrà el contacte amb València, el valencià i la cultura valenciana, fet que es fa més senzill a partir de la creació d'internet: veure Canal 9, llegir *Vilaweb*, reprendre amistats al Facebook…

Reprèn l'activisme (de l'adolescència) al voltant del món català amb la creació de l'**ANC Euskal Herria** (2013), i és coordinadora del 2016 al 2019 i membre del **Consell d'Assemblees Exteriors** de l'**Assemblea Nacional Catalana**. Al mateix temps, contacta amb el **Casal de Bilbo** i **d'Araba** i l'associació cultural **Som-hi!** de Bermeo (Bizkaia).

Com a coordinadora de l'ANC Euskal Herria, col·labora amb aquestes entitats en l'organització de la festa de Sant Jordi (o simplement participa en altres activitats, com ara calçotades) o coordina la celebració de la Diada de Catalunya a diversos indrets d'Euskal Herria simultàniament, amb l'ajuda d'associacions com Independentistak, Som-hi! i Gure Esku. Organitza a ciutats i pobles d'Euskal Herria xerrades, taules rodones, projeccions de pel·lícules i exhibicions fotogràfiques sobre la situació a Catalunya o la seva història, i participa en debats i xerrades, també a diversos mitjans de comunicació.Ha participat, i continua participant, com a panelista en els debats del programa en línia *Punt de Trobada* organitzat pel **Casal de Guayaquil** i els **Casals en Xarxa**. També participa en la coordinació d'accions a Euskal Herria en suport del dret a decidir de Catalunya amb entitats del País Basc com Gure Esku, amb la creació de sinergies entre els dos països (per exemple, darrerament en l'organització de la **Via Pirinenca** entre Euskal Herria i Catalunya, 2022) o fent de pont entre diverses associacions catalanes de represaliats o en defensa dels drets humans i de denúncia del *lawfare* amb entitats com Erabakitzaileak (Advocats pel Dret a Decidir), SARE Herritarra, Altsasuko Gazteak.

Finalment, l'omple d'orgull que el seu fill estigui estudiant aquest any quart d'Història a Barcelona i hagi començat a viure en català.

Colla Castellera de Madrid

Residents a Madrid, Catalunya i arreu de l'Estat espanyol

Fundada l'any 2017, Madrid, Estat espanyol

La Colla Castellera de Madrid, coneguda amb el sobrenom de Los Gatos, forma part del grup de colles castelleres internacionals. Fou creada el 21 de gener de 2017 en una assemblea celebrada al Cercle Català de Madrid. Inicialment varen participar-hi unes 25 persones, la majoria catalanes, però actualment compta ja amb una vuitantena d'integrants, tant catalans i madrilenys com gent de la resta de l'Estat espanyol i gent vinguda també de la resta del món.

La Colla promociona els valors castellers i la cultura catalana a la capital d'Espanya i arreu on actua, ja sigui a diversos llocs tant de la Comunitat de Madrid com d'arreu de la Península, especialment a Catalunya però també a l'estranger.

El gruix de participants no catalans és elevat, fet que demostra que és una iniciativa que arrela al territori i atrau gent diversa, d'orígens molt diversos i de totes les edats.

La Colla té una molt bona acollida i implantació a Vallecas (Madrid), on el Cercle Català disposa d'un local que permet a la Colla assajar.

D'altra banda, des de la Colla Castellera i l'emissora de ràdio del Cercle (en conveni amb RAB Ràdio) s'està preparant un projecte de programa radiofònic setmanal sobre el món casteller i les colles internacionals.

https://collacastelleradamadrid.net

https://cerclecatala-madrid.net/colla-castellera-de-madrid/

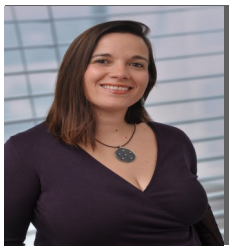

Mireia Domènech Bonet

Resident a Berna, Suïssa

Nascuda a la Jonquera, Alt Empordà, Catalunya, el 16 de març de 1977

Mireia Domènech Bonet (Berna, Suïssa) és filla dels metges Mercè Bonet i Agustí i Jaume Domènech i Domènech.

És una periodista i escriptora catalana amb trajectòria professional tant en l'àmbit nacional com internacional. Educada a Ceret (Catalunya Nord) en el sistema francès, ha viscut els darrers vint anys a Bèlgica, Alemanya i Suïssa, on resideix actualment i on treballa en comunicació corporativa, actes i gestió cultural a escala europea.

De la seva aportació a la Catalunya exterior, destaca el seu treball com a periodista especialitzada en vot exterior, amb la publicació de reportatges i articles a mitjans catalans i espanyols (Exterior.cat, *Ara*, *Público*, *Nació Digital*, *El Món*, TV3, Catalunya Ràdio, RAC1 i *Diario 16*) al llarg de la darrera dècada. També és autora d'articles sobre qüestions que afecten la Catalunya exterior per tal de sensibilitzar-ne la societat i la classe política catalana.

És llicenciada en Periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona, carrera que va acabar a la Katholieke Universität Leuven (Bèlgica), postgrau en Cooperació i Gestió Cultural Internacional per la Universitat de Barcelona, on també ha cursat el màster en Màrqueting i Direcció Comercial, i és diplomada en estudis sobre la Unió Europea per la Universitat Oberta de Catalunya. Els darrers anys, s'ha seguit formant i s'ha especialitzat en Màrqueting Digital i Contingut de Marca (CREA-OMNES Ginebra i Haute École Arc Neuchâtel), Actes Híbrids i Digitals (Comeeti i l'Institut de l'Événement de París) i Sensibilització Cultural en els Negocis (MIT Education).

Al llarg de la seva carrera professional, ha treballat en l'àmbit institucional (Parlament Europeu, Consell Nacional de la Cultura i de les Arts de la Generalitat de Catalunya, campanyes electorals 2015 i 2016 al Congrés dels Diputats…), especialment en el sector privat per a la internacionalització de projectes.

En l'àmbit de la societat civil, va ser la primera cap de comunicació internacional de l'Assemblea Nacional Catalana de 2013 a 2015, etapa en què va internacionalitzar-ne les accions a fora (Via Catalana, campanyes, relacions públiques amb els mitjans estrangers...) i va donar suport a la vintena d'assemblees exteriors que es van anar creant. Així mateix, ha col·laborat amb accions internacionals d'Òmnium Cultural i altres associacions culturals i de drets fonamentals.

El 2021 va rebre el Premi Ramon Juncosa de Divulgació i Periodisme Transfronterers pel reportatge “El país de l’home os”, publicat a *La Mira*, mitjà amb el qual col·labora regularment fent reportatges amb fotografies del fotoperiodista Jordi Borràs.

És sòcia fundadora, juntament amb Liz Castro, de la plataforma de micromecenatge continu Aixeta.cat, creada el 2016 per ajudar a finançar de manera continuada projectes de creació, culturals, educatius, científics i socials. També és membre del Grup de Periodistes Ramon Barnils. Com a escriptora, és coautora amb Krystyna Schreiber del llibre en francès de divulgació sobre el procés català *Le choix de l’indépendance en Catalogne. Regards croisés d’acteurs et d’experts* (Presses Universitaires de Perpignan, 2018). En l’àmbit audiovisual, ha dirigit el curtmetratge documental *Joan Vila Grau, le vitrail comme symphonie des couleurs* per a La Cité du Vitrail (França, 2023).

Lectorat de Català a Bucarest

Universitat de Bucarest, Romania

S'inicia el curs 1992-1993

Lectorat de Català a la Universitat de Bucarest

L'ensenyament de la llengua catalana a la Universitat de Bucarest s'enceta el curs 1992-1993, a través d'un conveni de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya i la Facultat de Llengües i Literatures Estrangeres, que, a instàncies de l'aleshores Departament de Llengües Romàniques i amb la voluntat de fer present el català en l'oferta de llengües estrangeres en el currículum dels estudiants universitaris, acull el Lectorat de Català.

Posteriorment, arran de la creació de l'Institut Ramon Llull, la Universitat de Bucarest va signar un conveni per continuar garantint la presència dels estudis de català. Fins a l'actualitat, el Departament de Llengües i Literatures Romàniques, Clàssiques i Neogrec ha acollit set lectors de català procedents de tot el domini lingüístic català, fet que evidencia la unitat de la llengua catalana.

El curs 2022-2023 es va celebrar el trentè aniversari de la fundació del Lectorat de Català, l'únic existent a tot el sistema universitari romanès.

Tanmateix, durant la segona meitat del segle XX, hi ha testimonis de l'interès per l'estudi del català tant a la mateixa Universitat com també a l'Institut de Lingüística de Bucarest, entre especialistes romanesos i catalans, sempre en el marc dels estudis romànics. Així, l'any 1978 s'inaugura un curs facultatiu que contenia un ensenyament teòric de la llengua i un de pràctic de resultes del qual es publicaria *Limba catalană: fonologie, morfologie, vocabular* (Universitat de Bucarest, Institut de Lingüística de Bucarest, 1980).

Durant els primers anys del Lectorat, l'ensenyament del català era facultatiu. Al tombant de segle, la Facultat va ampliar l'oferta d'especialitzacions de llengua i literatura: primer es va crear el programa Llengües Modernes Aplicades (2002-2003) i després el programa de Traductors i Intèrprets (2004-2005), amb la incorporació del català com a tercera llengua. Una fita cabdal dels estudis de català s'assoleix a partir del curs 2005-2006 quan, en el marc del Pla Bolonya, es va introduir l'especialitat de català com a grau en Llengua i Literatura Catalanes, un fet realment excepcional en l'espai europeu més oriental.

Aquest programa s'organitza cada dos anys fins a arribar, el curs 2023-2024, a la desena promoció. ARACIS, l'Agència Romanesa per Garantir la Qualitat de l'Ensenyament Superior, del Ministeri d'Educació de Romania, garanteix la qualitat de la presència curricular de la llengua catalana.

Entorn de la Càtedra de Català, s'hi apleguen lectors, docents romanesos, professors estrangers convidats i, evidentment, l'alumnat romanès interessat a aprendre el català amb diferents objectius professionals (ensenyament, traducció jurada, traducció literària, etc.) o acadèmics amb llicenciats que han dut a terme el doctorat en Filologia Catalana o bé han continuat els estudis de màster en centres catalans. El Lectorat, al llarg d'aquests trenta anys, ha organitzat –en col·laboració amb institucions catalanes o romaneses– jornades universitàries, actes divulgatius, concerts de música, presentacions de traduccions i projeccions de cinema català, entre d'altres, adreçades als estudiants i també al públic romanès interessat en la cultura catalana. També s'han establert convenis Erasmus amb universitats catalanes i s'ha batejat amb el nom de Ramon Llull l'aula 316 del Departament, que conté la biblioteca del fons català de la Universitat. Com a fites acadèmiques, val la pena assenyalar l'organització del primer col·loqui internacional de catalanística i traducció "Llengües i cultures en contacte: el català i l'Europa d'avui. Diàlegs culturals mitjançant traduccions literàries" l'any 2015; el Seminari Internacional Ramon Llull, l'any 2016, i, finalment, l'any 2018, quan va acollir el XVIII Col·loqui Internacional de Llengua i Literatura Catalanes que promou l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes. Les comunicacions dels dos congressos es van recollir en sengles volums d'actes publicats, respectivament, per la Universitat de Bucarest (2018) i l'Institut d'Estudis Catalans (2021). Convé destacar també la publicació de *Gramàtica catalana*, l'any 2012, per la Universitat de Bucarest, amb una presentació de l'estructura gramatical d'aquest idioma.

Relació de persones directament implicades en la docència del català i en la concepció i consolidació del Lectorat a la Universitat de Bucarest; per ordre alfabètic: Mioara Adelina ANGHELUȚĂ, Jana BALACCIU MATEI, Oana-Dana BALAȘ, Jordi Joan CASSANY BATES, Mianda CIOBA, Elena CIUTESCU, Maria-Sabina DRAGA ALEXANDRU, Glòria ROIG, Neus LANGA CHORDÁ, Joan LLINÀS SUAU, Coman LUPU, Xavier MONTOLIU PAULI, Víctor PEÑA IRLES, Sanda REINHEIMER RÎPEANU i Jordi SANTIAGO PUCHADES.

A tots ells –i especialment a tots els estudiants de català– es dedica el premi Josep Maria Batista i Roca – Memorial Enric Garriga Trullols 2024.

La concessió d'aquesta distinció al Centre d'Estudis Catalans de la Universitat de Bucarest fa palpable el pensament del mestre Pompeu Fabra: "Cal no abandonar mai la tasca ni l'esperança".

Més informació sobre l'ensenyament del català a Romania, aquí.

Carmina Munté Geli

Resident a Cranfield, Bedfordshire, Regne Unit

Nascuda a Girona, Catalunya,
el 29 de juliol de 1972

Carmina Munté Geli és filla de Ramon Munté Torroella i Maria Antònia Geli Cristòfol.

Section Manager d'Exterior Design al centre tècnic de Nissan Europa al Regne Unit.

Fundadora i excoordinadora de l'ANC England.

Una de les organitzadores a Londres de 2012 a 2017 de les grans mobilitzacions en favor del dret a decidir i de tot el procés i posteriorment de la llibertat dels presos polítics.

Expresidenta de Catalans UK.

Secretària general de la Federació Internacional d'Entitats Catalanes (FIEC).

Forma part de la junta de Catalans UK i és voluntària a l'Escola Catalana de Londres.

Enginyera mecànica, especialitzada en automoció.

Després de finalitzar la carrera d'Enginyeria Mecànica a la Universitat de Girona el 1996, al final d'un curt període professional a Figueres, començo a treballar com a enginyera en una empresa internacional del sector de l'automoció.

Aquí és on prenc contacte amb catalans i espanyols a l'exterior, i veig que professionalment pot ser una bona opció.

Començo una nova etapa a Barcelona al centre tècnic de Nissan com a enginyera de disseny de motors i al cap de cinc anys em surt l'oportunitat d'anar al Regne Unit.

A la mateixa empresa ja hi ha uns quants catalans i fem trobades locals. Al cap d'uns mesos assisteixo al primer sopar (de molts) organitzat per Catalans UK, amb la presència d'en David Fernàndez (CUP), a principis de 2012.

Aquí és on vaig conèixer la diàspora catalana a Londres i juntament amb altres companys vam començar a organitzar trobades en paral·lel a la creació de la ANC a Catalunya. Hi havia grups de catalans arreu del món organitzant-se i formant satèl·lits de la ANC.

El 2013 es va organitzar la Via Catalana a Londres amb més de 800 persones encerclant els voltants del Parlament.

A finals de 2013 vam fundar oficialment l'ANC England i en vaig ser coordinadora fins al desembre de 2015.

Vam ajudar a organitzar juntament amb Òmnium Cultural els castells amb el lema "Catalans want to vote" a Londres, amb la presència de la colla Jove de Valls el 8 de juny de 2014.

Vaig votar el 9-N al Japó i vaig participar en l'organització de la consulta des de Tòquio ja que hi era per motius de feina.

Entre molts actes de l'ANC, vam fer una estelada massiva al davant de la Tate Modern, la "V" a Greenwich i compartida amb Brussel·les, i totes les manifestacions i seguiment del procés fins al referèndum de l'1 d'Octubre.

El 2017 vaig començar a col·laborar amb el casal i en vaig ser vocal, secretària i presidenta en diferents etapes, fins al 2021.

La muntanya russa viscuda per la situació sociopolítica a Catalunya i la covid ha fet que el casal Catalans UK s'hagi hagut de reinventar durant aquests anys, i ha passat a ser un referent de la gent que arriba i que viu a Londres, i un lligam entre les diferents associacions que han sorgit en els darrers anys, com l'ANC, la coral, la colla castellera i els bastoners, entre d'altres. Quan vaig començar com a vocal, es potenciaven les trobades professionals, anomenades Catalan Professional Network, els sopars tertúlia amb diferents personalitats de l'actualitat a Catalunya, des de polítics i membres del govern i del parlament fins a escriptors, esportistes, actors, periodistes i empresaris.

Anna Navarro i Descals

Resident a Califòrnia, Estats Units

Nascuda a Olot, Girona, Catalunya, l'any 1968

Anna Navarro i Descals, nascuda a Olot, va créixer a Olot, Girona i Barcelona. Va marxar el 1992 a viure a Califòrnia, on va fundar la seva primera empresa de tecnologia i on ha estat cap de sis empreses de Fortune 500. L'Anna ha passat per cinc universitats a Berlín, Barcelona i els Estats Units, on ha obtingut els títols de Filologia, Telecomunicacions, Lideratge de Juntes Directives Públiques, Estratègia Corporativa i Drets de Minories.

L'Anna és cap global de l'empresa Procore Technologies i fundadora de cinc ONGs destinades a ajudar les dones a entrar en el món laboral o ajudar noies més joves a entrar en el món de la tecnologia. L'Anna va rebre la Creu de Sant Jordi l'any 2021, i des del 2014 nombroses revistes i organitzacions americanes l'han triat com la dona més influent en el món de la tecnologia. L'any 2020 *Analytics Insight* la va nomenar una de les 10 dones més influents en el món de la tecnologia i la va posar a la seva portada. *CIO Times* l'acaba de nomenar com una dels cinc líders en el món dels negocis de l'any 2024. Podeu visitar la seva trajectòria, llibres, entrevistes i premis a www.trulyglobalbusiness.com. L'Anna viu a Califòrnia amb la seva família i visita Catalunya tant com pot!

Salvador Pané Vidal

Resident a Zúric, Suïssa

Nascut a Barcelona, Catalunya, el 10 d'octubre de 1980

Salvador Pané Vidal és fill de Salvador Pané i Solé i d'Anna Maria Vidal i Martinell.

És doctor en Químiques per la Universitat de Barcelona (2008) amb una tesi centrada en l'electrodeposició de compostos magnètics i aliatges magnetoresistius. Actualment, és professor de materials per a la robòtica a l'Institut de Robòtica i Sistemes Intel·ligents (IRIS) i codirector del Multi-Scale Robotics Lab de l'ETH Zürich (Suïssa). És autor de més de 200 articles en revistes internacionals revisades per experts i de llibres per a l'educació en ciència, i ha estat convidat com a ponent en més de 70 conferències i simposis internacionals. Pané treballa actualment en la combinació de la química i l'electroquímica de materials amb la robòtica a petita escala. En el camp de la micro i nanorobòtica, el seu principal objectiu ha estat la miniaturització de materials magnètics, polímers i hidrogels intel·ligents per a la distribució dirigida de fàrmacs. És el cap del laboratori d'electroquímica MSRL de l'ETH, que va establir l'any 2010. Actualment, imparteix un curs de nanorobòtica i dirigeix diverses tesis doctorals.

Ha establert col·laboracions internacionals d'èxit amb diversos grups de recerca i empreses i institucions, entre les quals universitats i institucions catalanes com la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat de Barcelona. El professor Pané també ha estat coordinador d'un projecte FET Open (MANAQA) i d'un FET Proactive (ANGIE). El 2013 fou guardonat amb la prestigiosa ajuda a la recerca Starting Grant (2013) del Consell Europeu de Recerca per investigar nanomaterials compostos amb propietats magnetoelèctriques per a aplicacions químiques i biomèdiques. Del 2015 al 2019, va ser president de l'Acció COST "e-MINDS: Metodologies de processament electroquímic i protecció contra la corrosió per a dispositius i sistemes miniaturitzats", que va reunir més de 40 participants acadèmics i industrials europeus relacionats amb les àrees de fabricació electroquímica i corrosió. Des del 2016, forma part del consell d'editors de la revista *Applied Materials Today* (Elsevier). Des del 2022, forma part del consell assessor de la revista *Small Science* (Wiley).

Representa Suïssa a l'Acadèmia Europea de Tecnologia de Superfícies (EAST). També és cofundador de les empreses Magnes AG i Oxyle AG. Magnes AG se centra en el desenvolupament de sensors integrats en la sola de sabates ortopèdiques per mesurar la marxa de pacients amb afeccions neurològiques i analitzar-ne la rehabilitació. Oxyle AG desenvolupa tecnologies de tractament de residus químics persistents i tòxics amb tecnologia mecano-química.

El novembre de 2017 se li va concedir l'ajuda de recerca Consolidator Grant (2017) per desenvolupar nanorobots que es puguin instruir a distància per produir camps elèctrics. Pané és pioner en l'ús de materials magnetoelèctrics per a la diferenciació de cèl·lules mare i per a la desintoxicació catalítica de matèria orgànica. També ha rebut la beca ERC Proof-of-Concept (2019) per desenvolupar reactors magnetoelèctrics per a aplicacions de tractament d'aigües residuals.

El 2019, el Dr. Pané fou llorejat amb el premi Big-on-Small a la Conferència Internacional de Manipulació, Automatització i Robòtica a Petita Escala (MARSS) per les seves contribucions en l'àrea dels materials en micro i nanorobòtica.

L'any 2023 és nomenat membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans, en la secció de Ciència i Tecnologia.

En la seva vessant humanista, Salvador Pané inicià els seus estudis musicals als 12 anys amb el seu tiet, el contrabaixista Carles Bolsa. Posteriorment, cursà estudis musicals amb especialitat de piano a l'Acadèmia Ars Nova (dir. Maria Canals) de Barcelona sota la tutela de les pianistes Teresa Cobo i Núria Fenollosa. Ha musicat poemes de diversos autors moderns. Fou guardonat amb el Premi de la Cançó dels Jocs Florals de Perpinyà (2008) per la música del poema "Etern" d'Eduard Miró. El premi li fou entregat pel cantautor nord-català Jordi Barre. Entorn d'aquesta composició, nasqué la idea del llargmetratge *Entre 2 gegants*, estrenat a Televisió de Catalunya el 23 d'abril de 2011 com a tancament de la programació especial de la festa catalana de Sant Jordi. El fil conductor del film és el viatge de Mariel des de casa seva, al sud dels Pirineus, fins a Perpinyà, a l'altra banda de la frontera, per rebre un premi atorgat per la Compagnie Littéraire du Genêt d'Or a una cançó que ella mateixa cantarà a la gala, sobre el poema "Etern", d'Eduard Miró, musicat pel compositor Salvador Pané, que l'acompanyarà al piano. L'estrena a les sales va coincidir amb els actes commemoratius de la Diada Nacional de Catalunya de l'11 de setembre de 2012.

L'any 2013, va presentar a la Kantonsschule Hottingen de Zúric i a Prada de Conflent (Universitat Catalana d'Estiu) el seu primer treball musical *Pels racons de la meva nit*, basat en 30 poemes d'autors moderns com Eduard Miró, Vicenç Llorca, Teresa Costa-Gramunt, Imma Morente, Jordi Pàmias, Marta Pérez Sierra i Miquel Àngel Lladó, entre d'altres. El 2015 en va presentar el CD a la capella modernista Rubió i Bellver de la Residència Universitària Ramon Llull i a la Biblioteca de Catalunya. En paraules de la poeta Teresa Costa-Gramunt, "la música de Salvador Pané és d'una gran densitat lírica, a ritme de jazz, bossa nova o blues amb pianíssims que embolcallen".

L'any 2017 va compondre la suite *Silenci i port* basada en els sonets del recull *La pèrdua*, de Vicenç Llorca. L'obra es va estrenar a l'Auditori Can Roig i Torres de Santa Coloma de Gramenet el 22 d'abril de 2017, i l'any següent a Zúric, a la Kantonsschule Hottingen. El 2019 va presentar amb el poeta Eduard Miró el recital poeticomusical *Perfum de silenci*. L'any 2020, va crear una cançó a partir del poema inèdit "No hi pensarem", d'Alexandre de Riquer. La partitura es publicà en el recull-homenatge a Riquer *Vésten en'layre* (Témenos Edicions, 2020), a cura de Teresa Costa-Gramunt i Marta Pérez. L'any 2022, a l'auditori de la Institució Cultural del CIC va presentar el CD *Salvador Pané canta Josep-Ramon Bach*, on musica onze quartetes inèdites que el poeta va escriure sobre la nit. L'any 2023, estrena al centre cultural Can Deu de les Corts de Barcelona el CD *Ataronjat de petons*, on musica 12 poemes de Marta Pérez Sierra i un d'Esperança Castell. L'últim poema d'aquest treball, "Interval", vol ser una reivindicació de l'amor a la llengua catalana de les poetes i el compositor.

L'octubre de 2022, Salvador Pané fou guardonat per unanimitat dels membres del jurat amb el 27è premi Josep Fàbregas i Capell de poesia, amb el recull *Hong Kong by Night*. Els membres del jurat van definir el treball de Pané amb aquestes paraules: "El llibre és **una bona construcció que equilibra el tema amb la necessitat poètica**. Els poemes saben passar del tema general al concret, que ajuda a connectar el lector amb l'univers poètic, extret de l'**experiència personal del poeta a la ciutat de Hong Kong**. Finalment, hi ha una imatgeria original i suggeridora, extreta de la cultura asiàtica, que li dona un gran atractiu". Segons l'autor, "el poemari **vol ser un retrat de Hong Kong**, des del luxe extremat a la misèria més despietada, des de l'espiritualitat dels seus temples i monestirs als plaers materials, des de la natura i diversitat que l'envolta al ciment i els neons més infames". El poemari ha estat publicat per Témenos Edicions i es presentarà el 30 d'abril de 2024 a la llibreria Ona de Barcelona.

Philip D. Rasico

Resident a Nashville, Tennessee, Estats Units

Nascut a Indianapolis, Indiana, Estats Units, el 26 de març de 1952

Philip D. Rasico és fill de Donald W. Rasico (Indianapolis, Indiana, 1926-Cincinnati, Ohio, 2005) i Jane Lanahan Rasico (Indianapolis, Indiana, 1928).

Formació acadèmica

Ph. D. Indiana University (Bloomington, Indiana) 1981 (Lingüística Hispànica).

Tesi doctoral: "Preliterary Catalan Historical Phonology".

Director: Prof. Dr. Josep Roca-Pons (Barcelona, 1914-Sant Pere de Ribes, 2000).

M. A. Indiana University (Bloomington, Indiana) 1975 (Lingüística Hispànica).

B. A. Xavier University (Cincinnati, Ohio) 1974 (Llengua Castellana).

Càrrecs professionals/docents

Vanderbilt University (Nashville, Tennessee): Professor of Spanish (catedràtic de Castellà), 1994-; Associate Professor of Spanish (professor titular de Castellà), 1989-1994; Assistant Professor of Spanish (professor no numerari de Castellà), 1984-1989.

University of New Hampshire (Durham, New Hampshire): Assistant Professor of Spanish (professor no numerari de Castellà), 1982-1984.

Indiana University (Bloomington, Indiana): Visiting Assistant Professor of Spanish (professor no numerari visitant de Castellà), 1981-1982.

Philip D. Rasico és un lingüista nord-americà que ha enfocat la seva recerca i activitats docents en les llengües i els dialectes de la península Ibèrica, juntament amb llurs projeccions transoceàniques. Dedica la seva investigació especialment a la llengua catalana. Entre les seves publicacions s'inclouen estudis sobre l'evolució fonològica del català des de l'època dels orígens de l'idioma fins a finals de l'edat mitjana; l'edició i anàlisi lingüística dels documents més antics escrits totalment o parcial en català; la variació lingüística i el desenvolupament dialectal en català; la història juntament amb el llegat lingüístic i cultural dels menorquins emigrats a la Florida (Nova Esmirna i Sant Agustí) a la darreria del segle XVIII, i l'origen etimològic i l'evolució de la toponímia catalana, i especialment la de la Catalunya del Nord.

Durant la major part de la dècada de 1990 Rasico va col·laborar amb el distingit lingüista Joan Coromines (Barcelona, 1905-Pineda de Mar, 1997) en la preparació i la redacció de l'*Onomasticon Cataloniae* (8 volums, 1989-1997), un diccionari etimològic de tots els topònims del territori lingüístic català. Rasico ha publicat vuit llibres i ha estat coautor o coeditor de quatre volums addicionals. També és l'autor de més de 250 articles apareguts en revistes o volums professionals, com ara *Estudis Romànics*, *Llengua & Literatura, Hispanic Review*, *Hispania*, *Urgellia*, *Catalan Review*, *Butlletí de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona* o *Revista de Menorca*, entre d'altres.

Entre les seves filiacions professionals, Philip D. Rasico és un membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans (Secció Filològica); de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona; de l'Institut Menorquí d'Estudis; de la Societat Històrico-Arqueològica Martí i Bella (Ciutadella, Menorca), i de la Junta de Estudios Históricos de Mendoza (Mendoza, Argentina). Va ser membre fundador l'any 1978 de la North American Catalan Society (NACS), que també va presidir (2001-03), i des del 1979 ha estat membre i vicepresident (2006-09) de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes (AILLC). Diverses de les seves publicacions han estat distingides amb els premis Crítica Serra d'Or (1983, 1988) i Millor Obra de Recerca sobre la Llengua i la Literatura Catalanes (Institució de les Lletres Catalanes, 1988). L'any 2015 Rasico va ser guardonat amb el XXV Premi Internacional Ramon Llull, atorgat per la Fundació Ramon Llull i el Congrés de Cultura Catalana.

Philip D. Rasico exerceix la docència des de l'any 1984 a la Vanderbilt University (Nashville, Tennessee, Estats Units), on imparteix classes de Lingüística Hispànica, i des del 1989 també de Llengua i Cultura Catalanes.

Selecció de publicacions

Joan Coromines: Llibreta de Camp XXV de l'Onomasticon Cataloniae. Enquestes toponomàstiques i dialectals realitzades a la Catalunya del Nord,1959-1960. Edició i estudi lingüístic a cura de Philip D. Rasico. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, Fundació Pere Coromines, "Biblioteca Filològica", 2016, 472 p.

El català antic. Girona: Universitat de Girona, Institut de Llengua i Cultura Catalanes, 2006. Introducció de Josep Moran i Ocerinjauregui, 470 p.

Cafè i quilombo: Els diaris de viatge de Joaquim Miret i Sans (1900-1918). Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, "Biblioteca Filològica", 2001, 256 p.

Estudis i documents de lingüística històrica catalana. Barcelona: Curial Edicions Catalanes, “Biblioteca de Cultura Catalana”, 1993. Pròleg d’Antoni M. Badia i Margarit, 246 p.

El Llibre d’Or dels menorquins de la Florida: El registre de San Pedro de Mosquitos i estudi de la població menorquina a la Florida en el segle XVIII. Maó: Institut Menorquí d’Estudis, Universitat de les Illes Balears, “Col·lecció Cova de Pala”, 1998, 215 p.

Els menorquins de la Florida: Història, llengua i cultura. Barcelona: Publicacions de l’Abadia de Montserrat, “Biblioteca Abat Oliba”, 1987, 371 p.

Estudis sobre la fonologia del català preliterari. Barcelona: Curial Edicions Catalanes, Publicacions de l’Abadia de Montserrat, “Textos i Estudis de Cultura Catalana”, 1982. Pròleg de Joseph Gulsoy, 250 p.

JOSEP M. BATISTA I ROCA (Barcelona, 1895-1978) fou etnòleg, historiador i polític, figura senyera del nacionalisme català. Estudià Dret i Lletres a la Universitat de Barcelona i Antropologia a Oxford. Fou un dels fundadors de l'Arxiu d'Antropologia i Folklore. Va ser molt actiu en el camp de l'excursionisme: fundà els Minyons de Muntanya (1927) i Palestra (1930), organitzacions decisives per a la formació de l'esperit cívic i nacional de Catalunya. Anà a Londres (1938) com a delegat de la Generalitat de Catalunya i delegat personal del president Lluís Companys en una missió important de caràcter internacional. Fou impulsor i secretari del Consell Nacional de Catalunya (1940), creat a Londres amb la presidència de Carles Pi i Sunyer. Professor a Cambridge, esmerçà primordialment el seu llarg exili al servei de Catalunya: representà el PEN Club Català, defensà els drets del poble català a la UNESCO i a altres instàncies internacionals, propulsà la creació de l'Anglo Catalan Society, presidí més endavant el Consell Nacional Català sorgit de la I Conferència Nacional Catalana celebrada a Mèxic (1953), establí les assemblees de Pau i Treva a Toluges i pronuncià nombroses conferències arreu d'Europa, a més d'impulsar la publicació de la revista *Vida Nova* (1954). Retornat el 1976, activà encara més la seva tasca nacionalista; entre les noves iniciatives cal destacar la fundació del Cercle d'Agermanament Occitano-Català. Propugnà sempre per a la nació catalana el més clar independentisme i no deixà mai d'alertar-nos sobre la precarietat i els perills de les solucions autonòmiques.

Víctor Castells

ENRIC GARRIGA TRULLOLS (1926-2011) fou un defensor i un eficaç divulgador de la llengua, la cultura, la història i la unitat dels Països Catalans. Per a ell, Catalunya, el País Valencià, les Illes Balears, la Catalunya del Nord, la Franja de Ponent i l'Alguer formaven una unitat indestriable: la nació catalana. El seu objectiu prioritari, tant en la seva trajectòria dins l'IPECC i el CAOC com en la seva participació en plataformes polítiques, cíviques i culturals, fou sempre conciliar voluntats i unir esforços per aconseguir la unitat d'acció de l'independentisme. El 1978 fou membre fundador de l'Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana (IPECC), on exercí el càrrec de secretari i, a partir del 1997, de president. El mateix any participà activament en la fundació del Cercle d'Agermanament Occitano-Català (CAOC) i en fou secretari general, càrrec que exercí fins que n'assumí la presidència el 2001. Va desplegar una incansable activitat com a agitador cívic i divulgador de la història, organitzant centenars d'activitats com ara visites culturals i històriques, commemoracions de dates de significació patriòtica i erecció de monuments i plaques commemoratives. L'escenari de totes aquestes activitats no era únicament l'interior dels Països Catalans, sinó tot el món, gràcies a les intenses relacions que tenia amb els casals catalans de l'exterior. Entre les principals activitats impulsades per l'IPECC, destaquen la creació i l'impuls dels Premis Josep Maria Batista i Roca, atorgats pel treball per la llengua i la cultura catalanes a l'exterior, la construcció de monuments a personalitats catalanes a l'Argentina, Alemanya o Bèlgica, la promoció de viatges per conèixer l'expansió catalana a la Mediterrània i les petjades catalanes, a Centreeuropa i a Amèrica, o la promoció de la descoberta de les gestes històriques catalanes.

Víctor Castells

XXXV PREMIS JOSEP MARIA BATISTA I ROCA
MEMORIAL ENRIC GARRIGA TRULLOLS

Amb la col·laboració de: